

شادی‌های کوچک

جان بخشی به رویاهای کودکانه

• عروسک موجود غریبی است. می‌تواند ساعت‌ها به شما گوش بدهد. دردلد هایتان را بشنود، با آرزوهایتان همراه شود و به رنگ رویاهایتان تازگی ببخشد. فرقی نمی‌کند چه سن‌وسالی داشته باشید، عروسک همه این کارها را بی هیچ مزد و منتی برای شما انجام می‌دهد، اما این موجود اعجاب‌انگیز برای کودکان نقشی پررنگ‌تر دارد. اگر قرار باشد کودکان خود به این موجود جان ببخشند، این تجربه برای آنها چگونه خواهد بود؟ هفدهمین جشنواره نمایش عروسکی این ویژگی را هم داشت که کودکان تنها در جایگاه مخاطب حاضر نبودند، بلکه تعدادی از آنها دست‌به‌کار شدند و به‌عنوان کارگردان، بازی‌دهنده یا در قالب گروه موسیقی در خلق یک نمایش عروسکی مشارکت کردند.

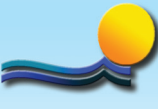
مهربان غلامیان، دختر ۱۱ساله آبادانی، جوان‌ترین کارگردان حاضر در جشنواره بود که با نمایش «عروسک‌های من» به صحنه رفت. همچنین نمایش‌های «خنده‌ماهی»، «خوراک ماران»، «به دنبال فلک»، «کمان جاودانه»، «موسسی و شبان»، «سفر به آینده» و «خواب ربا» دیگر آثاری بودند که با حضور کودکان و نوجوانان اجرا شدند.

این نمایش‌ها از سراسر کشور انتخاب شده بودند تا بخش «دانش‌آموزی» فرصتی برابر برای همه مقاطع سنی کودک و نوجوان فراهم کرده باشد.

تجربه چندروزه جشنواره نمایش عروسکی گواهی روشن بر این ادعاست که تئاتر و نمایش عروسکی تا چه میزان می‌تواند در رشد و پرورش شخصیت کودکان و نوجوانان مؤثر باشد.

در کشورهای پیشرفته که تئاتر صاحب جایگاه و منزلتی است، همواره از این هنر به‌عنوان یک ابزار کمک‌آموزشی و پرورشی مؤثر استفاده می‌شود.

در کشور ما گام‌های اولیه برای این موضوع در حال برداشته‌شدن است و بسیاری از شرکت‌کنندگان این رده سنی با واژگان کودکانه خود از این موضوع سخن می‌گفتند که هدایت‌کردن یک عروسک و جان‌بخشی به آن، برایشان تجربه شگفت‌انگیزی بوده و این اعتمادبه‌نفس را در آنها ایجاد کرده که توانسته‌اند یک موجود یا شیء بی‌جان را به‌عنوان موجودی زنده برای خود و مخاطب باورپذیر کنند.

دعوت نامه نوبت اول

مجمع عمومی عادی به طور فوق‌العاده سال ۱۳۹۷ موسسه مالکین آکام شهر (غیرانتفاعی) ثبت شده به شماره ۷ در اداره ثبت شرکت‌های شهرستان نور

با سلام و احترام

بدینوسیله از کلیه اعضاء محترم موسسه آکام شهر، دعوت می‌گردد نظر به اینکه مجمع عمومی عادی فوق‌العاده نوبت اول در تاریخ ۱۳۹۷/۰۶/۲۲ ساعت ۵ بعدازظهر روز پنجشنبه جهت عملکرد سال ۹۶ بر اساس ماده ۱۷ اساسنامه تشکیل می‌گردد، در جلسه فوق‌الذکر شرکت نموده و یا وکیل و نماینده خود را با توجه به ماده ۲۱ اصلاحیه اساسنامه و تبصره ۳ و ۶ ماده مذکور معرفی فرمائید.(هروکیل فقط می‌تواند ۲ موکل داشته باشد و می‌بایستی اصل وکالتنامه ارائه شود) ضمنا به اطلاع می‌رساند جلسه با حضور ۵۰٪+۱ رسمیت خواهد یافت، در صورت نرسیدن به حدنصاب تاریخ و جلسه نوبت دوم متعاقباً اعلام خواهد شد. قابل ذکر است به همراه داشتن کارت ملی الزامیست.

دستور جلسه:

۱- استماع گزارش هیئت مدیره

۲- استماع گزارش بازرس

۳- تصویب ترانزنامه و عملکرد مالی منتهی ۱۳۹۶/۱۲/۲۹

۴- انتخابات اعضای هیئت مدیره و ارکان وابسته

۵- تعیین روزنامه کثیرالانتشار موسسه

۶- سایر مواردی که در صلاحیت این مجمع باشد

آدرس محل برگزاری جلسه:

سالن اجتماعات مجموعه آکام شهرواقع در آکام شهر

مازندران- ایزدشهر- شهرک آکام شهر

تلفن ۰۱۱۴۴۵۷۱۲۸۲- کدپستی۴۶۴۱۳۹۵۵۵۵

شرق روزنامه

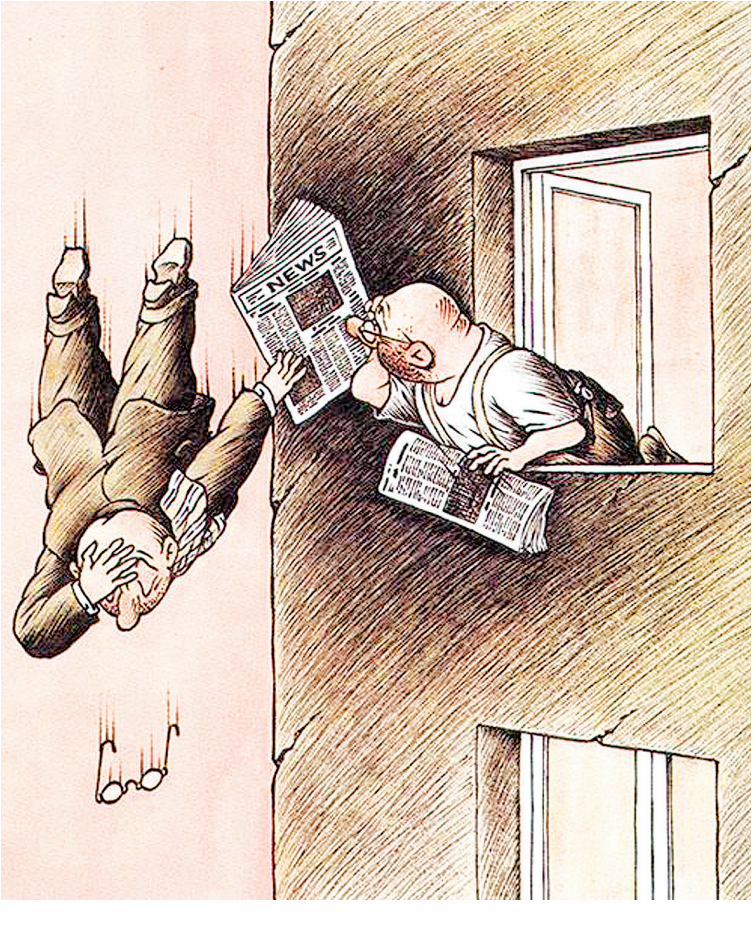
www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۷ شهریور ۱۳۹۷ • ۱۷ ذی‌الحجه ۱۴۳۹ • ۲۹ آگوست ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۲۳۳۱ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۰۵ • اذان مغرب ۱۹:۵۵ • اذان صبح فردا ۵:۰۷ • طلوع آفتاب ۶:۳۵

روزنامه‌فرو

کارتون خواب

بیوری کوزوبوکیون

یادداشت

مدیریت مقتدر نیاز داریم

کنند. متأسفانه طبع مجالس ما چنین است. به نظر من چند تصمیم اخیر مجلس، مسیر درستی را طی نمی‌کند و متأسفانه اصولگرایان تندرو سردمدار آن بوده‌اند و بخشی از فراکسیون امید هم به امید اینکه دوره بعد با پیوستن به قطار اصولگرایان جایی در مجلس داشته باشند، مسیری اشتباهی را طی می‌کنند. توصیه می‌کنم فراکسیون امید ببیند چه کسانی با این جریان‌ات همراهی می‌کنند و گرچه طبق قانون نمی‌توانند با کسانی برخورد کنند که از مسیری دوری می‌گیرند و بعد از گرفتن رای اصلاح‌طلبان به مسیر دیگری می‌روند. آنها را به جامعه معرفی کنند. واقعا کدام‌یک از مشکلات کشور با انداختن وزیر کار و وزیر اقتصاد حل می‌شود؟ نباید در این شرایط بحرانی که احتیاج به مدیریت مقتدر داریم، وزارتخانه‌ها دچار بی‌ثباتی شوند. امیدوارم که این مسیر را ادامه دهند و متوقف کنند و البته باز هم خوشحالم که در سخنرانی رئیس‌جمهور فضا بیشتر به تنش کشیده نشد؛ ولی نباید در این فضای ابهام قرار بگیریم و بحث شکایت از دولت به قوه قضائیه مطرح شود. امیدوار هستیم که همه به درک شرایط جدید اقتصادی و گرفتن تصمیم‌های بهتر کمک کنند.

حرف درشت

من نگران خودمم آقای روحانی

یک لحظه خودت فکر کن. هشت سال بدوبدوی دوران اصلاحات دنبال آزادی اجتماعی، هشت سال بدوبدوی دوران مهرورزی دنبال فیلترشکن و اپلای خارج و دکل نفتی و پول به‌بادرفته بازنشستگی و چی و چی و چیزهایی که کم شد. حالا هم هشت سال بدوبدو دنبال چی؟ دنبال اینکه برگردیم به سه ضربرد هشت سال پیش. به آنچه گذشت. بله آقای روحانی، بچه‌های شما را نمی‌دانم، ولی ما بچه‌ها و بچه‌های ما همین‌جا داریم بدوبدو می‌کنیم. داریم بشین پاشو می‌رویم. داریم خود خودمان می‌چرخیم. ما از دودین خسته شدایم آقای رئیس‌جمهور. از شعارهای انتخاباتی. از اینکه همه بدند یکی خوب است که بعد معلوم می‌شود او هم از رو خوانده. دست ما که رو است آقای روحانی، شما از رو می‌خوانید. می‌دانید هم ما دستان خالی است و هر کسی بگوید می‌خواهد دست شما را بگیرم دستان من دراز می‌کنیم به سویش. می‌دانید هم چرا. چون خسته‌ایم آقای روحانی. ما پیر شدیم. پیرمان درآمد. این چیزها... همه این چیزها که می‌گذرد و برای شما بخشناه است. برای ما زندگی است. اینجا که برای شما جوک است. برای ما خاطره است.

آدم دوست دارد گاهی سطحی باشد آقای روحانی؛ این‌قدر سطحی که دستش را بگذارد روی شانه شماها و بگوید: ببین چی‌کار کردی. ستونم دیگر جا ندارد آقای روحانی. شما نگران هیچی نباشید. ما هم نگران هیچی نیستیم. ما بر شدیم آقای روحانی و الان سرگرم و نگران شما و دولت و مجلس هستیم. باقیش سرگرمی است، اما راستش آقای روحانی ما زورمان زیاد نیست و حتی بلد هم نیستیم خوب نگران چیزی باشیم. پس شما نگران چیزی نباشید. فقط این را بدانید که مردم حرف زیادی ندارند جز اینکه: پیکان... دیدی چی‌کار کردی؟ و یک سؤال ثابت که: حالا چی میشه؟ قربان شما؛ پوریا عالمی

روزنامه‌نگار و طنزنویس روزنامه «شرق»

احمد شیرزاد

شرایط دولت در این فضای تبلیغاتی و قضاتو افکار عمومی، شرایط نامساعدی است. علت آن نیز بسیار روشن است؛ اتفاقاتی در چند ماه اخیر افتاده که جامعه را عصبانی کرده. در این التهاب و نگرانی، حرف هر رئیس دولت دیگری نیز قانع‌کننده نیست. تنها چیز قانع‌کننده، برگشت به وضعیت گذشته است که آن نیز امکان‌پذیر نیست؛ چون نیاز به شرایطی سیاسی، بین‌المللی، اقتصادی و خارجی دارد که به هم خورده است.

در شرایط امروز باید اولویت همه قوا، این باشد که به‌گونه‌ای جامعه را از اتفاقات جدیدی که افتاده است، آگاه کنند و از سوی دیگر مردم نیز خود را با شرایط تازه‌ای که به وقوع پیوسته، تطبیق دهند. طبقه متوسط در برزخ قرار گرفته‌اند. سؤال اصلی این است که آیا همین شرایط پایدار خواهد بود یا نه؟ پاسخ به این مسئله نیز سخت است و این نگرانی وجود دارد که وضعیتی که داریم، دچار تغییر شود و اتفاقات دیگری رخ بدهد. دولت‌مردان در وهله اول وظیفه دارند شرایط را به نحوی تثبیت و جامعه را آرام کنند و همراهی مردم را طالب باشند؛ هرچند این کار آسانی نیست. متأسفانه جماعتی در فضای سیاسی کشور می‌خواهند همه کاسه و گوزه‌ها را سر دولت بشکنند و آن هم بر سر چند نفر در دولت که این شیوه درست نیست.

هرچند جامعه ما باید زودتر رفتار و مسیر خود را اصلاح می‌کرد و برای این اصلاح، هم دولت و هم مجلس و همه نهاده‌ها باید با هم واقعیت‌ها را می‌پذیرفتند. این اشتباهی است که چندباره می‌آزماییم. درباره مصرف درآمدهای نفت برای کوتامدّت و رفاه آتی بار دیگر دچار اشتباه شده‌ایم؛ اشتباهی که در زمان آقای احمدی‌نژاد هم مرتکب

پوریا عالمی

آقای حسن روحانی

شما گفتی ما نگران شمالییم؛ یعنی توی مجلس گفتی: «مردم نگران تحریم نیستند و نگران دعوای ما (دولت و نماینده‌ها) هستند». در نتیجه من هم لازم دیدم شما را با نوشتن یک نامه از نگرانی دریابورم؛واقعا آدم گاهی دوست دارد حرف‌های سطحی بزند. مثل اینکه کاش مسئولان ما هم اتوبوس و مترو سوار می‌شدند. گرایه تاکسی می‌دادند. کرایه خانه داشتن و الان سر سالشان بود و باید ۵۰ میلیون تومان می‌گذاشتند روی پول پیش یا یک میلیون به کرایه ماهانه اضافه می‌کردند. بعد نگاه می‌کردند می‌دیدند حقوق پایه یک میلیون و ۱۱۱ هزار و ۲۶۹ تومان است و سکه طلا شده سه، چهار میلیون تومان و دلار هم که هیچی؛ خیرش را ببینسی. بعد می‌دیدند از پتیر و نان بگیر تا شلوار و پول برق و گاز همه‌چیز دولا پنها گران شده. بعد می‌خواندی خط فقر شده پنج میلیون تومان ناقلیل. بعد این وسط یک مرضی هم می‌افتاد به جان مدیران و مجبور می‌شدند دفترچه‌به‌دست بروند بیمارستان دولتی و بمانند لای در و بعد نسخه‌به‌دست می‌دویدند سمت داروخانه (خب خیلی از داروها را توی دفترچه نمی‌نویسند، چون بیمه قبول نمی‌کند). بعد دو شب بیمارستان ناقابل هم می‌رفت روش و دست‌خوش دکتر را هم جدا واریز می‌کردند. بعد می‌دیدند پسرشان می‌خواهد برود دانشگاه و پول کلاس کنکور می‌دادند. بعد به دخترشان می‌گفتند چشمم کف پات لطفا تو درس نخوان و زودتر ازدواج کن که هزینه‌ها کم شود و بعد می‌ماندند تسوی جهیزیه، یخچال چهار میلیون تومان و تلویزیون دومیلیون تومان و مبل سه میلیون تومان و ...

نه واقعا آقای رئیس‌جمهور. ما نگران تحریم نیستیم. نگران دعوای شمالییم. خود من روی مشت اول ۵۰ تومان شرط بسته‌ام.

آقای طرف هم حق دارد می‌گوید هر کشوری یک طوری است. ما این‌طوری انتخاب کردیم که با هیچ کشوری رابطه نداشته باشیم. وقتی می‌گوئید ما، یعنی شما. وقتی می‌گوئید شما، یعنی ما.

نه اینکه فکر کنید ما از رای‌دادن به شما پشیمان شدیم یا خسته هستیم.نه. ما به آقای قالیباف و رئیسی هم رای می‌دادیم همین‌آش بود و همین کاسه. مگر به احمدی‌نژاد رای ندادیم. تأثیری در حال اقتصاد و سیاست داشت؟ از ۱۶ بار دیگر هم شما کاندیدا بشوید به شما رای می‌دهیم. وقتی می‌گویم شما، یعنی همه شما. چون ما که نمی‌توانیم کاندیدا بشویم. ما نهایتاً خانه‌نشین می‌شویم و توی اینترنت کمی غر می‌زنیم و کمی لایک می‌کنیم. آقای روحانی آدم گاهی دوست دارد سطحی باشد؛ این‌قدر سطحی که مسئولان را بکشد کنار و دست بگذارد روی شانه‌شان و بگوید نگاه کن؛ و بعد دوتایی زل بزنند به فردا؛ جایی که وقتی بهش نگاه کنی نگرانت می‌کند. آخ...آخ... که من زورم زیاد بود آقای روحانی. با مشت می‌زدم تو سر تورم و دلار تا همه‌چیز ارزان بشود. با مشت می‌زدم تو دل آسمان که باران بیارد و بی‌آبی تمام شود. با مشت می‌زدم تو چشم دروغ. با مشت می‌زدم تو دل رانت. با مشت جای اینکه بزتم تو یوز این و آن که حالشان را بگیرم، می‌زدم تو توفل در که راحت برویم و بیاییم. آخ اگر زورم زیاد بود... می‌زدم زیر میز آقای روحانی... میز را به‌هم می‌ریختم... اگر زورم زیاد بود... آخ... شاخ غول را نمی‌شکستم، گردشگری و توریسم غولی راه می‌انداختم... ولی من زورم زیاد نیست آقای روحانی. من تماشاچی‌ام. نگران دعوای شما و مجلس. نگران دعوای دولت و شما.

ولسی نه آقای روحانی... من هم دارم دروغ می‌گویم. من نگران تحریم نیستیم. من نگران دعوای شما هم نیستم. نگران خودمم آقای رئیس‌جمهور.

نصیحت آرنولد درباره افسردگی

آرنولد شوارتزنگر فرماندار سابق و یکی از جمهوری خواهانی که هرچند وقت یک بار با ترامپ دچار چالش می‌شود، این‌بار در نقش یک بدن‌ساز موفق، نصیحتی کوتاه درباره افسردگی بیان کرد. او در توئیترش به یکی از کسانی که خود را درگیر غول افسردگی می‌دانست که سبب شده توان هیچ ورزش و حرکتی را نداشته باشد، گفت: «لطفاً با خودتان سخت‌گیر نباشید. ما با انواع چالش‌ها از هر طرف روبه‌رو هستیم. همه ما از شکست می‌گریزیم اما گاهی اوقات زندگی یک تمرین است، تمرینی برای شکست. اما مهم این است که شما بلند شوید، فقط کمی حرکت کنید؛ حتی اگر حرکتی کوچک از تخت به روی زمین باشد. حتی اگر چند کار کوچک باشد. حتی اگر چند بالاوپایین رفتن ساده از روی پله‌ها؛ فقط کاری نکنید، حتی اگر یک گام باشد. امیدوارم احساس خوبی داشته باشید و به ورزشگاه بازگردید. اما خود را سرزنش نکن، زیرا بی‌فایده است. این شما را به ورزشگاه نزدیک نمی‌کند و از کمک‌گرفتن نهراسید.»

پیشنهاد

سراغ سوگ رویم

هر کدام از ما سوگوار غیززانی می‌شویم که می‌پنداریم از دست داده‌ایم، خیال سراغمان می‌آید، «هیچ اتفاقی نیفتاده است.» در مرز میان خیال و واقعیت خشمکین می‌شویم و دنیا را زیرورو می‌کنیم؛ اندکی بعد به تمنای آنکه از دست داده‌ایم، برمی‌آییم و غم، در آجر به آجر این دنیا رخنه می‌کند. آنکه «تنهایی» تمام‌قد کنارمان می‌نشیند. کافی است خیره به او دست بر ساز ببری از دردها و رنج‌های برایش بنوازی... «سوگ» سیاحمون غم‌نامه‌ای برای مرگ نیست که عشق‌نامه‌ای است در ستایش زندگی... قرار است بغض‌های فروخورده‌مان از نای ساز گروه سیاحمون فریاد شود.نمایش موسیقی «سوگ» به نفع دختران مهرطه، ۱۶شهریور در برج آزادی در دو سانس ۱۸ و ۲۰:۳۰ برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان می‌توانند برای خرید بلیت به سایت ایران‌کسرت مراجعه کنند.